

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 146/09-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. apríla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. V. Š., B., vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajskej prokuratúry v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Kn 376/08 pri vybavovaní opakovaného podnetu z 31. októbra 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. V. Š. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. marca 2009 doručená sťažnosť Mgr. V. Š., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajskej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Kn 376/08 pri vybavovaní opakovaného podnetu z 31. októbra 2008.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ trestným oznámením z 9. júna 2008 oznámil Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Bratislava III, že konaním neznámeho zamestnanca súkromnej bezpečnostnej služby B., s. r. o., mohlo dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 Trestného zákona, trestného činu výtržníctva podľa § 364 Trestného zákona a trestného činu poškodenia a zneužitia záznamu na nosiči informácií podľa § 247 Trestného zákona.

Poverený príslušník uznesením z 1. júla 2008 ČVS: ORP-1553/1-OSV-B3-2008 vec odovzdal na priestupkové konanie. Proti predmetnému uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť a zároveň vzniesol proti poverenému príslušníkovi námietku zaujatosti z dôvodu, že tento je účastníkom súdneho konania, v ktorom sťažovateľ zastupuje protistranu.

Dňa 7. augusta 2008 poverený príslušník rozhodol o svojom nevyklúčení z namietaného konania, proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ 15. augusta 2008 sťažnosť.

Uznesením ČVS: ORP-1553/1-OSV-B3-2008 zo 4. septembra 2008 vedúci oddelenia skráteného vyšetrovania Nové Mesto – východ Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava III sťažnosť sťažovateľa zamietol. Sťažovateľ podal proti predmetnému uzneseniu podnet na Okresnej prokuratúre Bratislava III, ktorá mu listom č. k. 1 Pn 472/08-10 z 23. októbra 2008 oznámila, že „*v danej veci bol dodržaný procesný postup v rozhodnutí o námietke zaujatosti*“ a rozhodnutie je vecne správne. Opakovaným podnetom z 31. októbra 2008 požiadal sťažovateľ krajskú prokuratúru o preskúmanie zákonnosti vybavenia predmetného podnetu.

Krajská prokuratúra listom č. k. 1 Kn 376/08-15 z 26. februára 2009 oznámila sťažovateľovi, že jeho podnet ako nedôvodný odkladá. Podľa sťažovateľa krajská prokuratúra nereagovala na jeho argumenty uvedené v návrhu na preskúmanie zákonnosti vybavenia predmetného podnetu.

Podľa sťažovateľa krajská prokuratúra označeným postupom porušila základné právo na inú právnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy.

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada ústavný súd, aby vydal nález, ktorým vysloví, že postupom krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Kn 376/08 pri

vybavovaní opakovaného podnetu z 30. októbra 2008 bolo porušené základné právo sťažovateľa na inú právnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy, zruší oznámenie krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 376/08-15 z 26. februára 2009 a uloží jej opätovne vybaviť jeho opakovaný podnet z 31. októbra 2009.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva na inú právnu ochranu zaručenú v čl. 46 ods. 1 ústavy postupom krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Kn 376/08 vo veci vybavovania opakovaného podnetu sťažovateľa z 31. októbra 2008.

Podľa názoru ústavného súdu sťažnosť, ktorou sťažovateľ namieta porušenie označeného základného práva napadnutým postupom krajskej prokuratúry pri vybavovaní jeho opakovaného podnetu z 31. októbra 2008, je neprípustná.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) podnet možno podať ktorejkoľvek prokuratúre.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2 zákona o prokuratúre).

Podľa § 54 ods. 1 písm. b) zákona o prokuratúre na účely konania podľa tohto zákona alebo osobitného zákona a na vybavovanie podnetu sa nadriadeným prokurátorom rozumie prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“), ak ide o prokurátora krajskej prokuratúry.

Ústavný súd z obsahu sťažnosti zistil, že sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu nevyčerpal iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu základných práv alebo slobôd účinne poskytuje.

Na základe uvedeného dospel ústavný súd k záveru, že sťažovateľ ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu mal využiť iný právny prostriedok, ktorý mu zákon na ochranu práva účinne poskytuje, v danom prípade opakovaný podnet prokurátorovi generálnej prokuratúry. Z tohto dôvodu ústavný súd odmietol sťažnosť v celom rozsahu ako neprípustnú.

Nad rámec uvedeného ústavný súd v súvislosti s námietkami sťažovateľa považoval za potrebné poukázať na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej právo fyzickej osoby na začatie trestného konania voči označenej osobe na základe podaného trestného oznámenia nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a ani ho nemožno odvodiť z niektorého zo základných práv alebo slobôd, príp. ľudských práv a základných slobôd podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (m. m. napr. II. ÚS 42/00, II. ÚS 28/06, III. ÚS 278/06, II. ÚS 411/08).

Sťažovateľ sa cítil byť poškodený údajným nekonaním krajskej prokuratúry vo veci vybavovania jeho opakovaného podnetu z dôvodu, že táto jeho opakovaný podnet ako nedôvodný odložila.

Z uvedeného vyplýva, že krajská prokuratúra sa opakovaným podnetom sťažovateľa riadne zaoberala a rozhodla o ňom, pričom právny názor, na ktorom je založené rozhodnutie krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 376/08-15 z 26. februára 2009 je podľa názoru ústavného súdu z ústavného hľadiska akceptovateľný, a preto ním nemohlo dôjsť k porušeniu označeného práva sťažovateľa.

K porušeniu základného práva sťažovateľa na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy krajskou prokuratúrou by teda mohlo dôjsť len v prípade, ak by sa nevenovala jeho opakovanému podnetu proti rozhodnutiu okresnej prokuratúry obsiahnutom v liste č. k. 1 Pn 472/08-10 z 23. októbra 2008 náležitá pozornosť, čo sa však v okolnostiach prípadu nestalo.

Tieto skutočnosti mohli viesť ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa aj k záveru, že sťažnosť podaná proti krajskej prokuratúre v označenom konaní mohla byť odmietnutá aj ako zjavne neopodstatnená, a to v celom rozsahu namietaného porušenia označeného základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy (IV. ÚS 17/09).

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. apríla 2009